

Tartalom

1 A PROTOTÍPUSKÉSZÍTÉS SZEREPE

2 A PROTOTÍPUSKÉSZÍTÉS MÓDJAI

GYORS PROTOTÍPUSKÉSZÍTÉSI TECHNIKÁK

TERVEZÉS ÚJRAFELHASZNÁLÁSSAL

Prototípus készítése

- A prototípuskészítés általában a követelménytervezés része, a követelmények feltárásának és validációjának eszköze.
- A **prototípus** a szoftverrendszer kezdeti verziója, amely alkalmas a rendszer vagy egyes funkciók koncepciójának bemutatására és kipróbálására.
- Korábban úgy tekintették, hogy a prototípus alacsonyabb rendű a kívánt rendszernél.
- Ma a prototípus- és a normál rendszer közti határ fokozatosan elmosódik és sok rendszert az evolúciós modell alapján készítenek.

A prototípusok alkalmazása

- A felhasználó nem látja előre, hogyan fogja használni az új rendszert.
- A prototípus elsődleges célja az, hogy segítse a felhasználókat a rendszerkövetelmények megértésében:
 - A követelmények feltárása: a prototípussal a felhasználók megtapasztalhatják, hogyan fogja a rendszer a munkájukat támogatni.
 - A követelmények validálása: a prototípus felfedheti a félreértéseket, hibákat és hiányosságokat a követelményekben.
- A prototípus csökkenti a követelményekkel kapcsolatos kockázatokat.

A prototípuskészítés előnyei

- Segít felismerni a szoftver felhasználója és készítője közti félreértéseket.

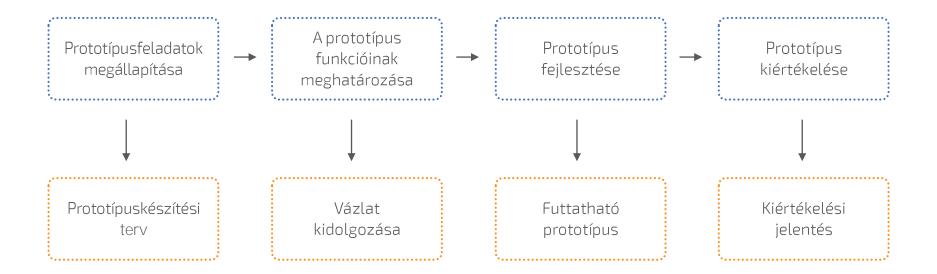
 A rendszer jobban illeszkedik a felhasználó igényeihez.

- A prototípus felhasználható a rendszerspecifikáció alapjaként. -> Javul a tervezés minősége.
- Támogathatja a felhasználók képzését és a rendszertesztet is.
- A fejlesztéshez kevesebb erőforrásra van szükség. Költségcsökkentés.

A prototípuskészítés veszélyei

- Eldobható prototípust végleges rendszerként használnak
 (Sérülhet mind a teljesítmény, mind a funkcionalitás, mind a megbízhatóság)
- A gyors fejlesztésből és az iterációból fakadó hibák:
 - Lassabb válaszidő
 - Bonyolultabb rendszerstruktúra

A prototípuskészítés folyamata

Tartalom

1 A PROTOTÍPUSKÉSZÍTÉS SZEREPE

2 A PROTOTÍPUSKÉSZÍTÉS MÓDJAI

3 GYORS PROTOTÍPUSKÉSZÍTÉSI TECHNIKÁK

TERVEZÉS ÚJRAFELHASZNÁLÁSSAL

A prototípuskészítés módjai

A prototípuskészítés helye a szoftverfolyamatban

• Evolúciós prototípus készítése:

- Célja egy működő rendszer átadása a megrendelőnek (esetleg korlátozott funkcionalitással).
- A legfontosabb követelmények implementálásával egyszerű rendszer készül, amelyet újabb követelmények feltárásával fokozatosan egészítenek ki új funkciókkal.
- Az Agilis fejlesztés alapvető módszere.
- Weblapfejlesztésben és e-business alkalmazásokban is jól használható.

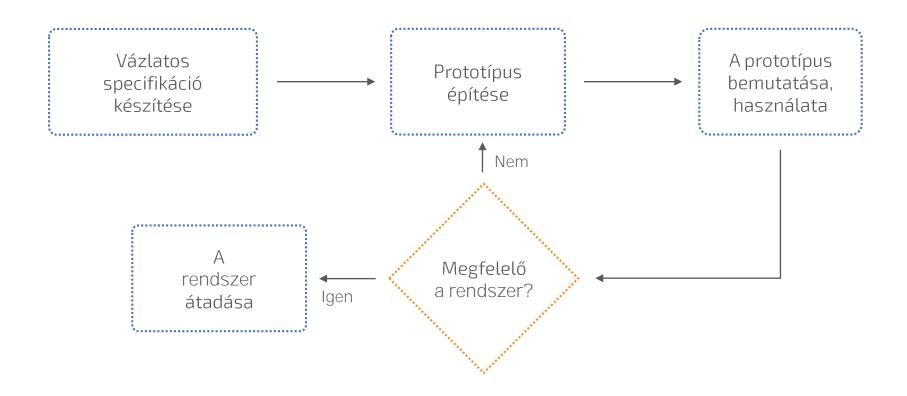
Eldobható prototípus készítése:

- Célja a rendszerkövetelmények feltárása és validálása.
- A nem teljesen megértett követelmények megvalósítása és bemutatása segíti a feltárást.
 A követelményspecifikáció elkészülte után nem használható fel.

- Olyan rendszereknél célszerű alkalmazni, ahol nem készíthető el előre a végleges specifikáció.
 Ilyenek általában az intenzív felhasználói interfész-használatot igénylő rendszerek.
- Nincs részletes rendszerspecifikáció, sokszor a részletes követelménydokumentum is hiányzik.
- A felhasználó már a rendszer fejlesztése közben jelezheti, hogy milyen irányban kívánja folytatni a fejlesztést.
- A fejlesztéshez gyors, iterálható fejlesztői eszközökre és módszerekre van szükség.
- Mivel nem készül követelményspecifikáció, a validáció is csak a rendszer (vagyis a prototípus)
 bemutatásával történhet.

Az evolúciós prototípuskészítés folyamata

Az evolúciós prototípuskészítés jellemzői

- A specifikáció, a tervezés és az implementáció részben átlapolható.
- A rendszer inkrementumok sorozataként fejlődik (Id. Agilis módszerek), és kerül a felhasználóhoz, vagyis a felhasználó kulcsfigurái minden inkrementum tervezésében és értékelésében részt vesznek.
- Gyors fejlesztői eszközök és technikák alkalmazhatók (CASE eszközök, 4GL, folyamatmodellező nyelvek: BPMN-Business Process Modeling Notation, WebServices).
- A felhasználói felületek GUI fejlesztői eszközökkel készíthetők.

Az evolúciós prototípuskészítés előnyei

Felgyorsul a rendszerfejlesztés

A gyors fejlesztés, az új rendszer sürgős használatbavétele gyakran fontosabb, mint a követelmények részletes, következetes feltárása vagy a hosszú távú karbantarthatóság.

Növelhető a felhasználó elkötelezettsége

A felhasználók bevonása a rendszerfolyamatba azt eredményezi, hogy a rendszer nagyobb valószínűséggel felel meg az elvárásoknak és a használatba vételkor a felhasználók már ismerik azt és tudják alkalmazni.

Az evolúciós prototípuskészítés hátrányai

A hagyományos vezetési módszerek a vízesés modellre alkalmazhatók. Az új technológiák alkalmazásához speciális ismeretekre, esetleg más munkatársakra van szükség.

Karbantartási problémák

A folytonos változások a prototípus szerkezetének sérülését okozhatják, a dokumentáció hiánya és a speciális fejlesztő eszközök a karbantartást veszélyeztetik.

X Szerződéskötési problémák

A fix áras szerződéshez előre ismerni kell a rendszer vázlatos követelményeit és tervét. A ráfordításalapú szerződést pedig a megrendelő általában nem fogadja el.

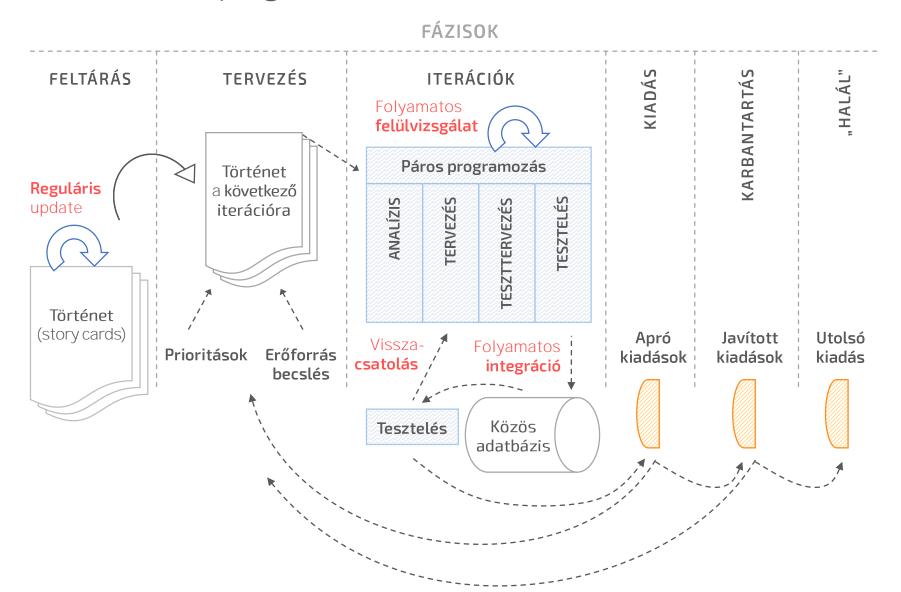
A prototípus mint specifikáció

- Egyes követelményeket (mint pl. a biztonságkritikus funkciókat) nem lehet a prototípusba beépíteni, így nem fognak szerepelni a specifikációban.
- Egy implementáció nem lehet egy szerződés jogi melléklete, ráadásul menet közben folyton változik.
- A nem-funkcionális követelmények nem tesztelhetők teljes mértékben.

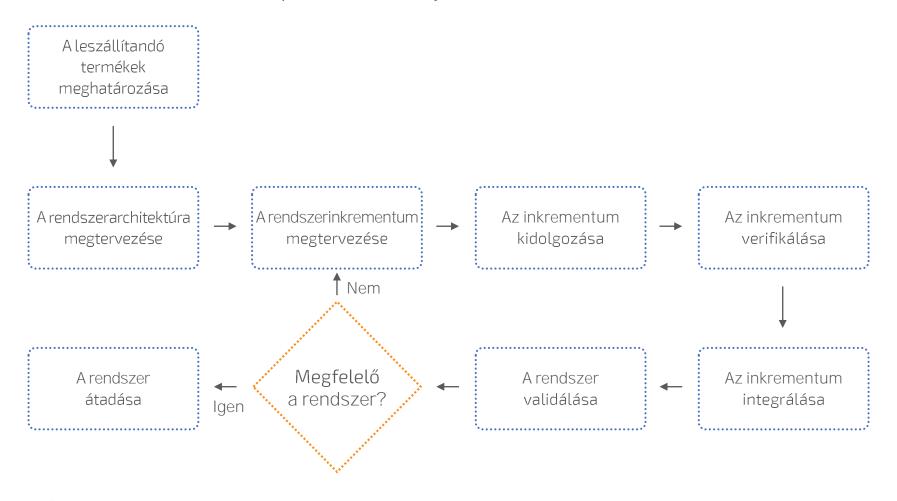
Inkrementális fejlesztés

- Az átfogó architektúra és rendszerkörnyezet megteremtése után a rendszer inkrementumokban készül és jut el a felhasználókhoz.
- Minden inkrementumhoz készülhet specifikáció és dokumentáció.
- A leszállított inkrementumokat a felhasználók tanulmányozhatják, így azok prototípusként használhatók.
- Az inkrementális fejlesztés tartalmazza a prototípuskészítés sok előnyét, miközben a folyamat jobban vezethető és a rendszer struktúrája is kézbentartható.
- Az agilis módszerek (agile methods) alapja.

Példa: extrém programozás (XP)

Az inkrementális fejlesztési folyamat

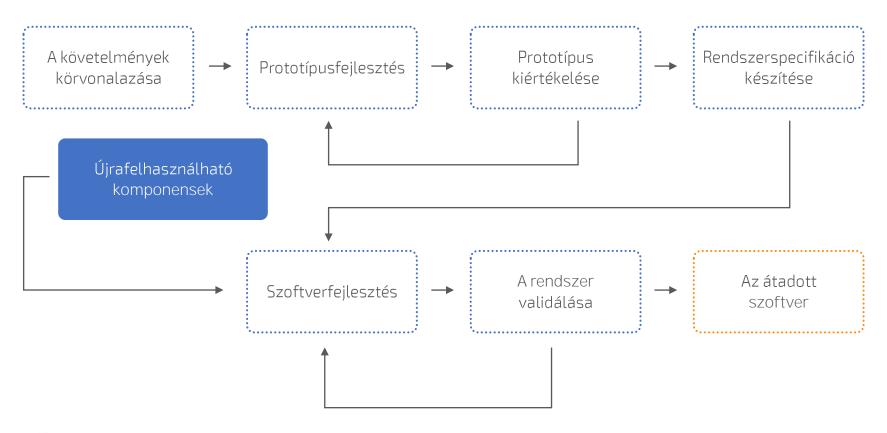

Eldobható prototípus készítése

- Célja a követelményspecifikációból fakadó kockázat csökkentése.
- A prototípust egy kezdeti specifikáció alapján készítik, validálásra átadják a felhasználónak,
 majd eldobják.
- Az eldobható prototípus nem tekinthető végleges rendszernek, mert:
 - A kivételek, hibák kezelése általában hiányzik.
 - Több rendszertulajdonság kimaradhat a prototípusból.
 - Nem készül specifikáció a hosszú távú karbantartásra.
 - A prototípus még nem a megfelelő struktúra szerint épül.

Eldobható prototípus készítése

Az eldobható prototípuskészítés folyamata

Eldobható prototípus készítése

A prototípus átadása

- A vezetők gyakran nyomást gyakorolnak a fejlesztőkre, hogy egy működő eldobható prototípust végleges rendszerként adjanak át.
- Ez nagyon veszélyes, mert:
 - Az eldobható prototípus nem alakítható úgy, hogy a nem-funkcionális követelményeknek (teljesítmény, megbízhatóság, skálázhatóság, stb.) eleget tegyen.
 - A prototípus rendszerint dokumentálatlan marad, mert a cél a gyors elkészítés és bemutatás.
 - A változtatások miatt a rendszer struktúrája általában romlik a fejlesztés során.
 - A prototípus készítésekor az általános szervezeti szabványokat nem tartják be (minőségbiztosítás, technológiai fegyelem, projektdokumentálás).

Tartalom

1 A PROTOTÍPUSKÉSZÍTÉS SZEREPE

2 A PROTOTÍPUSKÉSZÍTÉS MÓDJAI

3 GYORS PROTOTÍPUSKÉSZÍTÉSI TECHNIKÁK

TERVEZÉS ÚJRAFELHASZNÁLÁSSAL

Gyors prototípuskészítési technikák

- A gyors prototípuskészítéshez az alábbi technikák alkalmazhatók:
 - Fejlesztés dinamikus, magas szintű nyelven,
 - Adatbázis-programozás,
 - Grafikus modellek és fejlesztő eszközök,
 - Komponensek és alkalmazások összeépítése.
- A gyakorlatban ezeket együttesen alkalmazzák.
- A legtöbb prototípuskészítő eszköz tartalmazza a vizuális programozás támogatását, ahol grafikus szimbólumok reprezentálják a függvényeket, adatokat, feldolgozószkripteket, akár összetett üzleti funkciókat. Az eszköz a rendszer vizuális reprezentációjából generálja a végrehajtható programot.

Magas szintű nyelvek

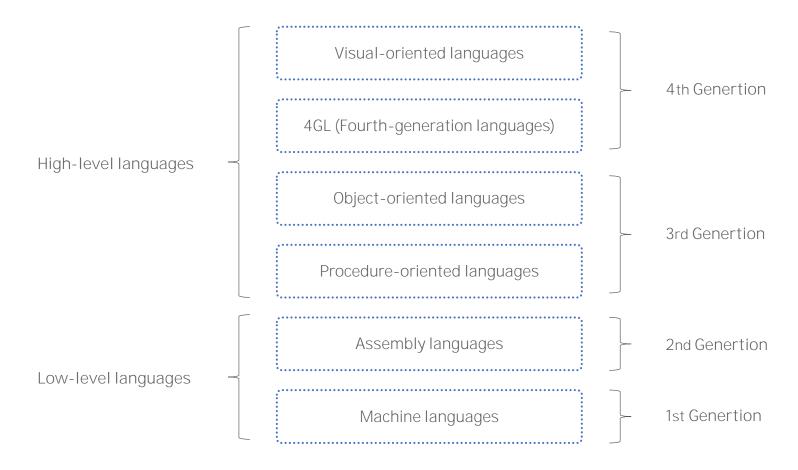

RESIDENTES ACTUAL SERVICE SERV

Magas szintű nyelvek A programozási nyelvek fejlődése

Magas szintű nyelvek Fejlesztés magas szintű nyelven

- Olyan nyelvek, amelyek hatékony futási idejű adatkezelő eszközöket tartalmaznak.
- Korábban a nagy rendszerek fejlesztéséhez nem használtak ilyeneket, mert nagy teljesítményű futtató rendszereket igényelnek, ami növeli a tárigényt, csökkenti a futási teljesítményt.
- Némely nyelv olyan integrált támogató környezetet tartalmaz, amely felhasználható a gyors prototípuskészítéshez.
- A magas szintű nyelvek többsége fejlett felhasználói interfész-fejlesztő képességekkel rendelkezik.

Magas szintű nyelvek

3.-4. generációs nyelvek

- 3GL
 - C, C++, C#, Java
 - egy 3GL utasítás kb. 5-10 assembly utasítás
- 3GL és 4GL között
 - Python, Ruby
- 4GL
 - ORACLE ADF, LabVIEW, ORACLE Reports, SQL
 - Számos 3GL nyelvhez van kiegészítő library 4GL szintű funkcionalitással
 - Egy 4GL utasítás kb. 30-40 assembly utasítás

Magas szintű nyelvek 4GL jellemzői

- Tartalmaz:
 - GUI tervezés
 - Vizuális fejlesztőkörnyezet
 - A felhasználó is megértheti, sőt programozhat is
 - A programkészítés termelékenységét növeli (van ellenkező tapasztalat is)
- De:
 - Több erőforrást igényel
 - Nehezen menedzselhető
 - Szegényes a tervezési módszertani támogatás
 - Több száz 4GL nyelv létezik, nem mindegyik jó mindenre
- James Martin: prototípuskészítésre, iteratív tervezésre, adatkezelésre használható.

Magas szintű nyelvek 4GL fejlesztői környezetek

- A nagy adatbázisok és alkalmazási rendszerek szállítói kifejlesztették 4GL fejlesztői környezeteiket is.
- Ezek grafikus segítséget nyújtanak:
 - nemcsak az adatbázis tervezéséhez, kezeléséhez
 - az alkalmazás felhasználói felületeinek tervezéséhez,
 - report készítéséhez, stb.
- Továbbá támogatják:
 - az üzleti folyamatok tervezését,
 - az alkalmazásintegrációt (régi rendszerekkel, partnerek rendszereivel)
 - a vezetéstámogató eszközöket (Business Intelligence Beans)

Magas szintű nyelvek Prototípuskészítő nyelvek

- Szempontok az alkalmas nyelv kiválasztásához:
 - Az alkalmazási terület jellege

Természetes nyelvű feldolgozáshoz a Lisp vagy a Prolog alkalmasabb.

A felhasználói interakció jellege

Az intenzív Web alapú felhasználói interakció kidolgozására a Java, a Smalltalk vagy a szkriptnyelvek több eszközt kínálnak.

A támogatási környezet

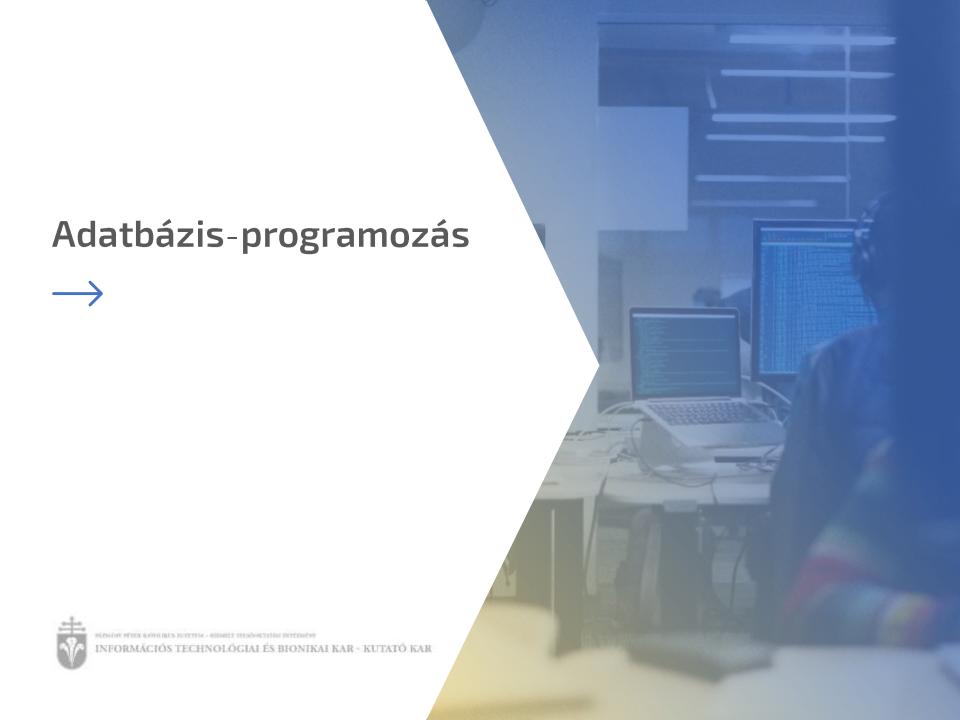
A nyelvvel együtt sokféle eszköz és komponens segíti a prototípuskészítést.

- A rendszerprototípus különböző részei különböző nyelven programozhatók.
- A különböző nyelven írt részek közötti kapcsolatot kommunikációs keretrendszer teremtheti meg.

Magas szintű nyelvek Prototípuskészítő nyelvek

NYELV	TÍPUS	ALKALMAZÁSI TERÜLET
Smalltalk	Objetumorientált	Interaktív rendszerek
Java	Objetumorientált	Interaktív rendszerek
Prolog	Logikai	Szimbolikus feldolgozás
Lisp	Listaalapú	Szimbolikus feldolgozás

- Nagy rendszerek prototípusának készítésekor nincs egyetlen ideális nyelv. A rendszer egyes részei az igényeknek megfelelő leginkább alkalmas nyelven készülhetnek.
- Mivel a nyelvek eltérő egyedfogalmakat használhatnak, a részek közti adat- és vezérlési kapcsolatok sok addicionális kódot igényelhetnek.

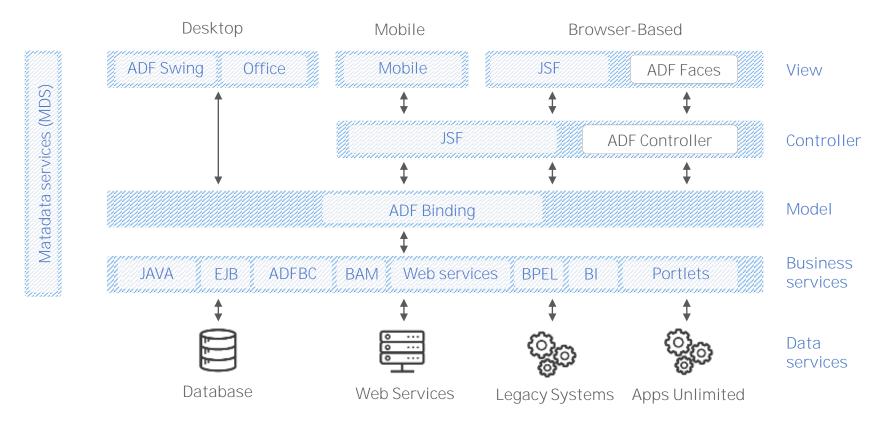

Adatbázis-programozás

- Az evolúciós fejlesztés az adatbázison alapuló üzleti alkalmazások területén általánosan alkalmazott technika.
- A kereskedelmi adatbázis-kezelő rendszerek olyan 4GL fejlesztő eszközöket tartalmaznak, amelyek támogatják a lekérdezést/adatkezelést (SQL), táblázatkezelést, jelentésgenerálást, felhasználói felületek tervezését, stb.
- Az adatfeldolgozási alkalmazásokban sok közös feladat van: adatbázis-manipulációk (keresés, frissítés, rendezés, report készítése, stb.), egyszerű műveletek, űrlapkezelés, stb.
 Egy 4GL-ben ezeket általánosítják.
- Gyakran integrálhatók CASE eszközökkel is. Ezek generálhatnak SQL-t vagy alacsonyabb szintű kódot.

Adatbázis-programozás

Oracle Application Development Framework

JEE platformon (pl. JSF könyvtár, 150 üzleti mintával)
 Eclipse interfész, integrált biztonsági funkciók
 http://www.oracle.com/technetwork/developer-tools/index.html

Felhasználói felületek prototípusai

RESIDE PER ANNULUS SURTEM - BIBBLE PERSONCELIM SETTEMBRE
INFORMÁCIÓS TECHNOLÓGIAI ÉS BIONIKAI KAR - KUTATÓ KAR

Felhasználói felületek prototípusai

- A felhasználót be kell vonni a felhasználói felületek tervezésébe, a fejlesztő nem erőltetheti rá saját elképzeléseit.
- A prototípusok készítése segít a felhasználók bevonásában.
- A felhasználói interfész fejlesztése a rendszerfejlesztési költségek növekvő hányadát adja.
- Az interfészgenerátorok segítenek abban, hogy a felhasználók gyorsan véleményt alkossanak a felületekről. A felületek specifikációjából jól strukturált programot generálnak.
- A web alapú felhasználói interfészek készítésére jól ismert weblaptervező-eszközök léteznek.

Komponensek és alkalmazások integrálása

- A prototípus gyorsabban összeállítható újrafelhasználható komponensekből, amelyek összeépítését kompozíciós mechanizmus támogatja.
- A kompozíciós mechanizmusnak szabványos vezérlő és kommunikációs eszközöket kell tartalmaznia a komponensek integrálásához.
- A rendszerspecifikáció készítésekor figyelembe kell venni, milyen újrafelhasználható komponensek állnak rendelkezésre. Ez a követelményekkel kapcsolatban kompromisszumokat követelhet.

Komponensek és alkalmazások integrálása Prototípuskészítés újrafelhasználással

Az alkalmazás szintjén:

Teljes alkalmazási rendszerek integrálása a prototípusba úgy, hogy egymás funkcióit megosztva használják.

(Például szabványos szövegszerkesztő alkalmazása a szövegszerkesztésre.)

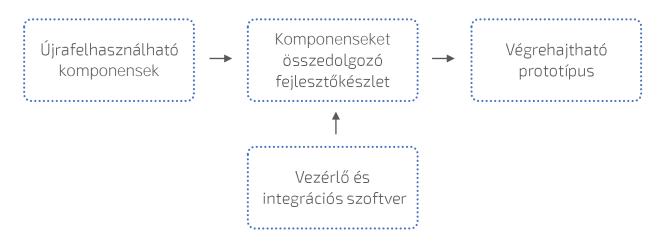
A komponensek szintjén:

Az egyedi komponensek integrálása egy szabványos keretrendszerbe.

(Például egy szkriptnyelv, mint a Visual Basic, vagy olyan integrációs keretrendszer, amely CORBA szabványon alapul, vagy .net, JavaBean futtatásra alkalmas.)

Komponensek és alkalmazások integrálása Újrafelhasználható komponensek alkalmazása

Komponenskönyvtárak:

Nem megoldott a komponensek tulajdonságainak, interfészeinek szabványos nyilvántartása.

• Új dimenzió: webServices

Az igénybevett szolgáltatás nem komponens formájában épül be a rendszerbe, hanem weben elérhető szolgáltatásként.

WSDL – Web Service Definition Language (W3C szabvány)

Komponensek és alkalmazások integrálása

Alkalmazások újrafelhasználása

- Ha az alkalmazás szkriptkészítő és konverziós eszközöket is tartalmaz, a prototípus funkciói kidolgozhatók.
- Például: az MsOffice makrók alkalmazásával az egyes alkalmazások integrációja összetett dokumentumokkal kialakítható.
- Az újrafelhasználható alkalmazás összes funkciója rendelkezésre áll.
- Akkor működik jól, ha a felhasználók ismerik az alkalmazásokat. Ha nem, a sok fölöslegesnek látszó funkció zavaróvá válhat.

Komponensek és alkalmazások integrálása A Service Oriented Architecture - SOA

- A szolgáltatásközpontú architektúra lényege, hogy nem fejlesztik ki minden újabb alkalmazáshoz az azonos funkciókat, hanem az interneten keresztül, szolgáltatásként veszik azokat igénybe.
- Az 00 komponensalapú fejlesztés hátránya, hogy szabványok híján nehéz az idegen forrásból származó komponenseket a saját rendszerbe integrálni.
- Ehelyett a SOA szerint a kívánt funkciót a weben elérhető szolgáltatásként veszik igénybe.
- A Web Services szabványai (pl. WSDL a szolgáltatások leírására, stb.) megkönnyítik ezen szolgáltatások igénybevételét.

Komponensek és alkalmazások integrálása

A Service Oriented Architecture - SOA

- A SOA három komponense:
 - Szolgáltató (Service Provider):

A szolgáltatás tulajdonosa, felelős azért, hogy szolgáltatása a leírásoknak megfelelően működjön.

Szolgáltatáskérő (Service Requestor):

Egy igény bevehető szolgáltatást keres a nyilvántartásban, a feladatából származó követelményeknek megfelelően.

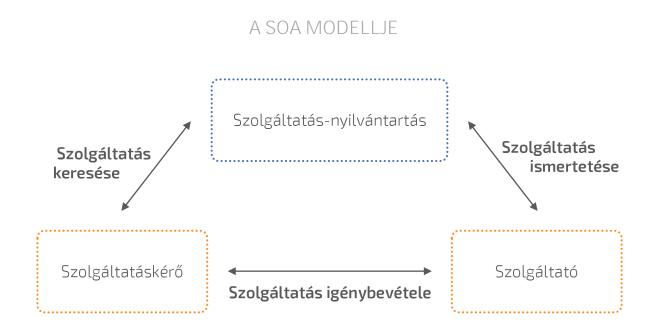
• Szolgáltatás-nyilvántartás (Service Registry):

Egy (megosztott) szolgáltatástárház, ahol a szolgáltatáskérő megtalálhatja a kívánságainak megfelelő szolgáltatást.

A SOA esetén ez nem feltétlenül szükséges, ha az igénylő már ismeri a szolgáltatót.

Komponensek és alkalmazások integrálása

A Service Oriented Architecture - SOA

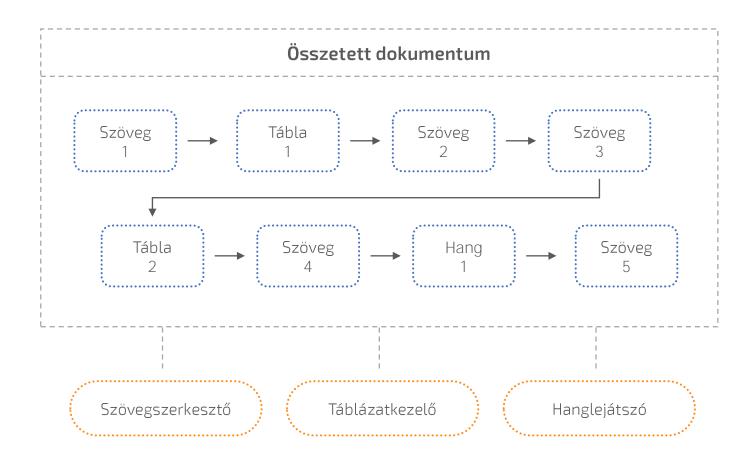
A SOA-ban nagy szerepet kap az üzenetküldő köztes réteg (middleware).

Komponensek és alkalmazások integrálása Összetett dokumentumok

- Egyes alkalmazásokból prototípus fejleszthető összetett dokumentumok alkalmazásával.
- Az összetett dokumentum (pl. egy táblázat) több különböző aktív elemet tartalmazhat, amelyek mindegyikéhez egy-egy alkalmazás tartozik. Amikor a felhasználó az adott elemet kiválasztja, aktiválódik a hozzá tartozó alkalmazás.
- Az összetett dokumentum integráló szerepet játszik a különböző alkalmazások között.

Komponensek és alkalmazások integrálása

Összetett dokumentumok

Tartalom

1 A PROTOTÍPUSKÉSZÍTÉS SZEREPE
2 A PROTOTÍPUSKÉSZÍTÉS MÓDJAI
3 GYORS PROTOTÍPUSKÉSZÍTÉSI TECHNIKÁK
4 TERVEZÉS ÚJRAFELHASZNÁLÁSSAL

Tervezés újrafelhasználással A szoftver újrafelhasználása

- A legtöbb mérnöki tervezési tevékenység komponensek újrafelhasználásán alapul. A terveket más rendszerekben már kipróbált, szabványos, kisebb-nagyobb komponens újrafelhasználására alapozzák (csavaroktól a hajtóművekig).
- A szoftverfejlesztés hagyományosan az eredeti fejlesztésen alapul, de a minőség javítása, a költségek és a fejlesztési idő csökkentése érdekében mindinkább előtérbe kerül a szoftver komponensek újrafelhasználása.
- Ehhez olyan tervezési módszereket kell alkalmazni, amely a szisztematikus újrafelhasználáson alapul.

Tervezés újrafelhasználással Újrafelhasználáson alapuló szoftverfejlesztés

Alkalmazási rendszerek újrafelhasználása

- Teljes alkalmazási rendszerek újrafelhasználása:
- Beépítve más rendszerekbe, vagy
- Speciális felhasználói igényeket kiszolgáló alkalmazáscsaládok kifejlesztése.

Komponensek újrafelhasználása

Különböző méretű (objektum – alrendszer) komponensek beépítése új rendszerekbe.
 (pl. driverek, interfészmodulok, stb.)

Függvények újrafelhasználása

Egyszerű, jól definiált tevékenységet végző komponensek újrafelhasználása.
 (pl. szabványos könyvtárak)

Tervezés újrafelhasználással

Az újrafelhasználás előnyei

Javuló megbízhatóság

A komponenseket már több működő rendszerben kipróbálták.

- Alacsonyabb **projektkockázat** A komponensek ára és adaptálási költsége pontosabban tervezhető.
- A szaktudás jobb kihasználása

A **speciális szaktudás a komponensben testesül meg**, nem szükséges minden projekthez külön alkalmazni.

Szabványosság

A szabványoknak való megfelelést a komponensek garantálják (interfészek, kommunikációs és GUI szabványok)

Gyorsabb **fejlesztés**Egy rendszer kifejlesztése gyorsabb, ha kevesebb eredeti fejlesztést igényel.

Tervezés újrafelhasználással

Az újrafelhasználás hátrányai

- Növekvő karbantartási költségek
 - A komponens forráskódja és tervezési dokumentációja hiányában növekszik a karbantartás költsége.
- X Az eszköztámogatás hiánya
 - A CASE eszközök gyakran nem támogatják az újrafelhasználást.
- A "nem mi találtuk ki" jelenség
 Egy teljes rendszer kidolgozása nagyobb szakmai kihívás.
- A komponenskönyvtárak karbantartása
 Sokba kerül a komponenskönyvtárak feltöltése és folyamatos karbantartása.
- Az újrafelhasználható komponensek megtalálása és adaptálása
 Még nem fejlődtek ki a komponensek megtalálását és adaptálását segítő
 általános technikák.

Tervezés újrafelhasználással Kritikus követelmények

- Meg kell találni a megfelelő újrafelhasználható komponenseket. Ehhez katalógusokra és nyilvántartásokra, alkalmas keresőmechanizmusokra van szükség.
- Az újrafelhasználónak bíznia kell abban, hogy a komponens a leírtaknak megfelelően és megbízhatóan működik.
- A komponenseknek olyan dokumentációval kell rendelkezniük, amely érthető, teljes, aktuális és hivatkozik a korábbi felhasználásokra is (referenciák).

Újrafelhasználás programgenerátorral

Újrafelhasználás programgenerátorral

- A generátoralapú újrafelhasználás akkor lehetséges, ha egy programgenerátor tartalmazza egy szakterület alapvető ismeretanyagát. (pl. adatfeldolgozás)
- Az ilyen programgenerátorok tartalmazzák a szabványos algoritmusokat és függvényeket, és ezek paraméterezését követően a generátor automatikusan előállítja a programot.
- A szakterületre kidolgozott nyelven vagy újabban grafikus eszközökkel lehet elkészíteni a rendszer modelljét.

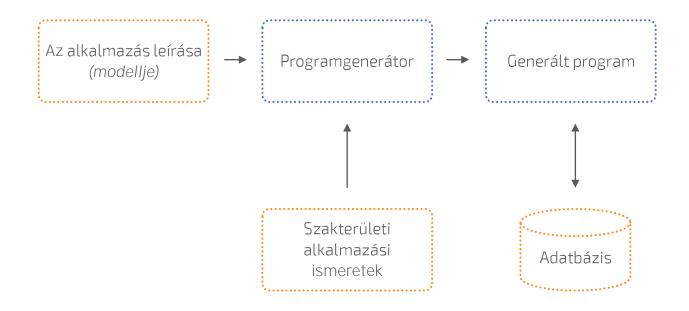
(Ebben az esetben elsősorban a szakterületi tudás újrafelhasználásáról van szó.)

Újrafelhasználás programgenerátorral A programgenerátorok típusai

- A generátorok fajtái:
 - Alkalmazásgenerátorok üzleti adatfeldolgozó rendszerek készítésére.
 - Szintaktikus elemzők a programozási nyelvek értelmezésére.
 - CASE eszközökben lévő kódgenerátorok egy szoftvertervből a tervezett rendszer implementációját állítják elő.
- A generátoralapú újrafelhasználás igen költséghatékony, de viszonylag kevés szakterülethez léteznek ilyen rendszerek (üzleti adatfeldolgozás, eBusiness, stb.)
- Ezzel a módszerrel könnyebben állíthatók elő az alkalmazások, mint a komponensalapú módszerrel.

Újrafelhasználás programgenerátorral

A generátor alapú újrafelhasználás folyamata

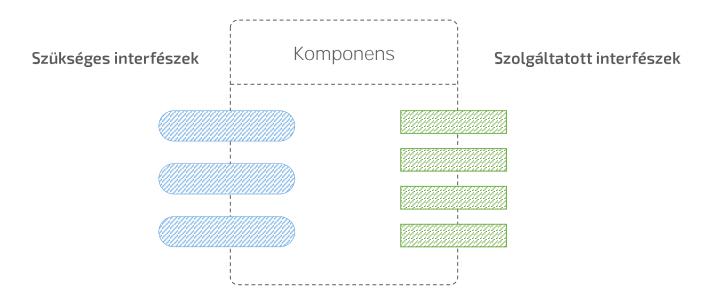

- A komponensalapú szoftverfejlesztés (CBSE Component Based Software Engineering)
 az újrafelhasználáson alapul.
- Kialakulásának oka az, hogy az objektumorientált fejlesztés nem igazán támogatja az újrafelhasználást, mert:
 - Az egyedi objektumosztályok túl részletesek és specifikusak és csak a folyamat késői fázisában kapcsolódnak az alkalmazáshoz.
 - Nem alakult ki olyan piac, ahol az egyes szakterületek objektumosztályaihoz lehetne hozzájutni.
- A komponensek az objektumosztályoknál sokkal absztraktabbak és különálló szolgáltatásoknak tekinthetők.

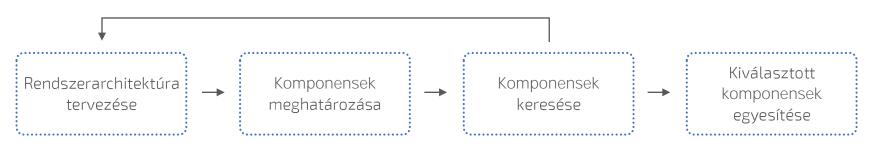
A komponensek interfészei

- Szolgáltatott interfészek a komponens által szolgáltatott interfészek.
- **Szükséges interfészek** azok az interfészek, amelyeket a komponenst használó rendszernek vagy környezetének kell biztosítania.

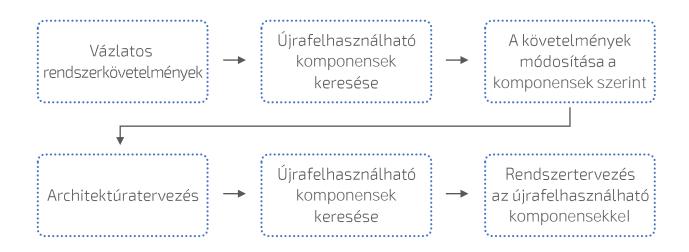

A komponensalapú fejlesztés folyamata

- A komponensalapú fejlesztés beilleszthető a szabályos szoftverfolyamatba, ha beépítjük abba az újrafelhasználással kapcsolatos tevékenységeket:
- Komponensek specifikálása,
- Komponensek megtalálása,
- A tervek (esetleg a követelmények) módosítása a meglelt komponensek tulajdonságainak megfelelően.
- Ez az alkalmazkodó újrafelhasználás

Fejlesztés komponensek újrafelhasználásával

- A rendszer megvalósítása történhet prototípuskészítéssel vagy inkrementális módon.
- A legtöbb programozási nyelvben hivatkozhatunk könyvtárban tárolt komponensekre
- Leggyakrabban script nyelvet használnak a komponensek integrálására.

Komponensalapú fejlesztés Hátrányok, nehézségek

- A komponensek inkompatibilitása miatt a költség- és időmegtakarítás a vártnál kevesebb lehet (integrációs munkák).
- Nehézséget okozhat a komponensek megtalálása (nincsenek szabványok a komponensek tulajdonságainak leírására, hiányoznak az egységes komponenskönyvtárak).
- A követelmények változását követő evolúció lehetetlen, ha a komponensek nem cserélhetők.
- A karbantartás nehezebb.
- Mindezek ellenére (a fejlesztési idő és a szoftverek élettartamának csökkenése) sokszor megéri az újrafelhasználható komponensek alkalmazása.

Komponensalapú fejlesztés Alkalmazás-keretrendszerek

Alkalmazás-keretrendszerek

- A keretrendszer absztrakt és konkrét osztályok gyűjteményéből és a köztük lévő interfészekből álló alrendszertery.
- A keretrendszerek úgy implementálhatók, hogy a terv részeit komponensek hozzáadásával egészítjük ki.
- Általában viszonylag nagy, újrafelhasználható egységek, de nem önálló alkalmazások.
- Az alkalmazások több keretrendszer integrálásával hozhatók létre.

Alkalmazás-keretrendszerek

A KERETRENDSZEREK CSOPORTOSÍTÁSA

- A rendszer infrastruktúrájának keretrendszerei
 - A rendszer infrastrukturális alapjainak (kommunikáció, felhasználói felületek, titkosítás, stb.)
 fejlesztését támogatják.
- Köztes, integrációs keretrendszerek
 - komponensek közti kommunikációt és információcserét támogató szabványok és osztályok.
 (Ilyen például a CORBA, JavaBean, JMI, COM, DCOM, .NET, stb.)
- Vállalati alkalmazások keretrendszerei
 - Az egyes speciális szakterületi alkalmazások fejlesztését támogatják. A szakterületi tudást tartalmazzák (pl. pénzügy, telekommunikáció).

Alkalmazás-keretrendszerek

A KERETRENDSZEREK KIBŐVÍTÉSE

- A keretrendszer általános struktúra, amely a konkrét alkalmazás létrehozásakor konkrét osztályokkal kibővíthető.
- A keretrendszer kibővítése az alábbiakat jelenti:
 - A keretrendszer absztrakt osztályainak kiegészítése konkrét osztályokkal.
 - Műveletek hozzáadása, amelyek meghívhatók a keretrendszer által kezelt események bekövetkezésekor.
- A keretrendszerek hátránya a bonyolultság. Sok időt igényel az effektív használatukhoz szükséges megismerésük.

"Polcról levehető" termékek

"Polcról levehető" termékek

- A "polcról levehető", COTS Commercial Off-The-Shelf rendszerek általában komplett alkalmazási rendszerek, amelyek APIval rendelkeznek.
- Legtöbbször rendszerszoftvertermékek az egyszerű komponenseknél nagyobb funkcionalitással.
- Nagy rendszerek építésekor gyakran használt stratégia a COTS termékek integrálása, különösen a gyors fejlesztést kívánó eCommerce, eBusiness rendszerek körében. A fejlesztési idő nagyságrendekkel csökkenthető.

"Polcról levehető" termékek

COTS INTEGRÁCIÓS NEHÉZSÉGEK

- A funkcionalitás és a teljesítmény nem tartható kézben:
 - A COTS rendszerek sokszor kevésbé effektívek, mint azt a reklámokban ígérik.
- A COTS rendszerek együttműködése bizonytalan
 - A különböző COTS rendszerek eltérő feltételezésekkel készültek (pl. sorkezelés), ezért az integráció nehéz lehet.
- Az evolúció ellenőrizhetetlen
 - A szállító és nem a felhasználó határozza meg.
- A COTS termékek támogatása
 - A szállító által biztosított támogatás gyakran nem terjed ki a rendszer teljes élettartamára.

Komponensalapú fejlesztés Újrafelhasználásra fejlesztett komponensek

Komponensalapú fejlesztés

Újrafelhasználásra fejlesztett komponensek

KOMPONENSEK FEJLESZTÉSE ÚJRAFELHASZNÁLÁSRA

- Az újrafelhasználható komponensek meglévő komponensek általánosításával hozhatók létre.
 Ehhez nagy tapasztalat kell.
- A komponens újrafelhasználhatóságának jellemzői:
 - Stabil szakterületi absztrakciókra támaszkodik.
 - El kell rejtenie az állapotait és műveleteket kell biztosítania a az állapotához való hozzáférésre.
 - Amennyire lehetséges, függetlennek és önállónak kell lennie.
 - A hibakezelést interfészeken keresztül kell megoldania.
- Az újrafelhasználhatóság és a használhatóság ellentmondása:
 - Minél általánosabb interfésszel rendelkezik, annál inkább újrafelhasználható, de annál bonyolultabb, vagyis kevésbé használható.

Komponensalapú fejlesztés

Újrafelhasználásra fejlesztett komponensek

ÚJRAFELHASZNÁLHATÓ KOMPONENSEK FEJLESZTÉSE

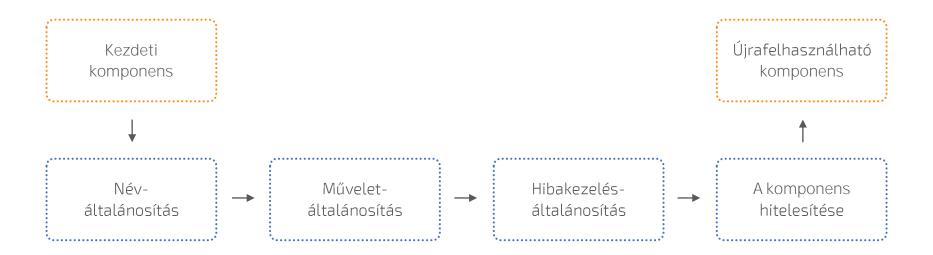
- Az újrafelhasználható komponensek fejlesztési költségei többszörösen meghaladják az egyszerű, specifikus komponensek költségeit. Ezt egyetlen projekt költségeiből nem lehet fedezni, ezért kialakultak olyan szoftverfejlesztő vállalatok, amelyek specializálódtak az újrafelhasználható komponensek fejlesztésére.
- Az általános komponensek kevésbé effektívek, több erőforrást használnak és végrehajtási idejük hosszabb, mint a specifikus komponenseké.

Komponensalapú fejlesztés

Újrafelhasználásra fejlesztett komponensek

SPECIFIKUS KOMPONENS KITERJESZTÉSE

Egy specifikus komponens újrafelhasználhatóvá tétele az alábbi folyamattal végezhető:


```
SIGNATURE REVISION SETTEM - RESIDENT PRESCRICTION PROTESTOR

INFORMÁCIOS TECHNOLÓGIAL ÉS BIONIKAI KAR - KUTATÓ KAR
```

- Az alkalmazáscsalád az alkalmazási rendszerek olyan termékcsaládja vagy termékvonulata,
 amelyek egy közös, szakterület-specifikus architektúrára épülnek ("közös mag").
- Az alkalmazáscsaládnak ezt a közös magját minden esetben újra felhasználják, amikor egy új alkalmazást fejlesztenek ki.
- Mindegyik specifikus alkalmazás különbözik a többitől, miután a közös mag más komponensekkel egészül ki.

Az alkalmazáscsaládok specializációja

Platformspecializáció

• Az alkalmazás egyes verziói különböző platformokra készülnek (pl. Windows, Solaris, Linux, ...), de a funkcionalitás azonos.

Konfigurációs specializáció

Az alkalmazás egyes verziói különböző perifériákkal képesek együttműködni.
 (A perifériákat kezelő komponensek különböznek.)

Funkcionális specializáció

Az alkalmazás egyes verziói eltérő funkcionális követelmények kielégítésére készülnek.
 (A funkcionális komponensek különböznek.)

Állóeszköz nyilvántartó rendszer – I.

Felhasználói hozzáfér	rés F	Programhozzáférés
Hozzáadás Törlés	Lekérdezés Tallózás	Admin Jelentés
Leírások, jellemzők	Képernyő-specifikáció	Jelentésspecifikáció
	Adatbázis	

Példa: Állóeszköz nyilvántartó rendszer – II.

Adatbázisszint

• A nyilvántartott tárgyak, eszközök részletes adatait, mennyiségét, stb. tárolja és kezeli.

I/O leírások szintje

• Az adatbázis struktúrájának, az input és output formátumoknak leírásai.

Funkcionális szint

• A lekérdezések és adatkezelések funkcióit tartalmazza.

Interfészek szintje

Felhasználói és programinterfészek

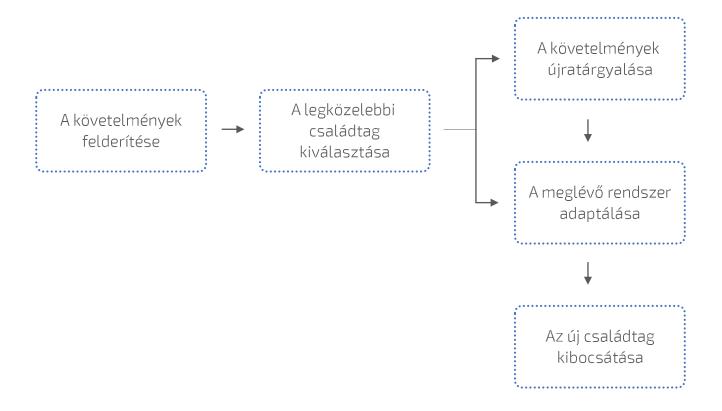
Alkalmazáscsaládok architektúrái

- Az alkalmazáscsalád specializálása az alábbi megfontolásokkal biztosítható:
 - Az architektúrát úgy kell strukturálni, hogy jól különválasztható és módosítható alrendszerekből álljon.
 - Az architektúrában a kezelendő egyedeket és azok leírását szintén külön kell választani.
 Az egyedekhez csak magasabb szinten, a leírásokon keresztül szabad hozzáférést
 biztosítani.
- A fentiekkel megoldható, hogy az alkalmazás speciális alkalmazási igényeknek megfelelő kialakításához csak jól körülhatárolt komponensek cseréjére legyen szükség.

Alkalmazáscsaládok tagjainak fejlesztések

- A követelmények felderítése
 - A család meglévő tagjai prototípusként használhatók
- Kiindulásként a követelményekhez legközelebb álló családtag kiválasztása
 - Meg kell találni az adott követelményekhez legközelebb lévő, már létező családtagot.
- A követelmények újratárgyalása
 - A követelményeket a meglévő rendszerhez minél közelebb kell hozni.
- A meglévő rendszer adaptálása
 - Új modulok kifejlesztése, változtatások a kiválasztott meglévő családtag moduljain.
- Az új családtag kibocsátása
 - Az új családtag dokumentálása, a bevezetést, telepítést támogató funkciók megtervezése.

Az új családtag fejlesztésének folyamata

Az előadásról

Az előadás a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs
Technológiai és Bionikai Karán meghirdetett A szoftvertechnológia
alapjai című tárgy tananyagát mutatja be.

Kada Zsolt a GIRO Zrt. informatikai ügyvezető igazgatója.

Mérnöki képesítéseit a Torinói Műszaki Egyetemen és a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen szerezte. Pályafutását Torinóban kutató fejlesztőként kezdte a Telecom Italia és a Politecnico di Torino közös projektjein. A pénzügyi szférában dolgozott mind banki (Erste Bank), mind beszállítói oldalon (IND). A közigazgatásban a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalának (KEKKH) IT fejlesztési főosztályát vezette.

Kapcsolódó források

- Vető István, A szoftvertechnológia alapjai diasor
- Ian Sommerville, Szoftverrendszerek fejlesztése
 - 17. fejezet, Gyors szoftverfejlesztés
 - 18. fejezet, Szoftver-újrafelhasználás

